



Declaració del president del Parlament per valorar la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'estatut

Dimarts 29 de juny de 2010. Barcelona

Us adjuntem la declaració que el president del Parlament, Ernest Benach, ha fet aquest matí després de la mesa extraordinària de la cambra on s'ha fet una primera valoració de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'estatut:

“Bon dia.

“Com vostès saben, se'ns ha notificat que hi ha sentència del Tribunal Constitucional en relació amb l'estatut. De fet, el que en aquests moments tenim és estrictament un document que expressa que hi ha sentència; la sentència pròpiament encara no ha arribat, i per tant caldrà esperar veure'n el contingut precís. Però sí que hi ha un avenç, i un avenç que ens permet fer-ne una primera valoració.

“D'entrada, la sentència, com vostès saben, declara inconstitucionals quinze apartats o incisos d'articles que diu directament que són inconstitucionals, anul·la un article, i restringeix la interpretació de vint-i-cinc articles o apartats d'articles i quatre disposicions addicionals. Per tant, estem davant d'una profunda transformació de l'estatut que va aprovar el poble de Catalunya en referèndum.

“Davant de tot això, aquest matí he convocat una mesa extraordinària justament per analitzar aquesta qüestió. He informat els membres de la mesa que ahir vaig rebre una trucada del president de la Generalitat, amb el qual vam tenir una llarga conversa al respecte. El president em va manifestar la seva voluntat de comparèixer al Parlament i, per tant, hem acordat convocar una junta de portaveus demà al matí per fixar una mica el calendari de tot plegat, tenint en compte que en aquests moments són moltes les coses que passen i molts els escenaris de treball i, per tant, haurem d'anar coordinant tots aquests escenaris. No hi ha cap mena de dubte que el Parlament n'és l'escenari central, entre altres coses perquè és el pare de l'estatut i és aquí on es va fer, i per tant també és aquí on s'hauran de dir determinades coses.

“D'alguna manera, doncs, queda fixat així, veurem quin dia se celebra el ple i en funció de la junta de portaveus que fem demà ho acabarem d'acordar, i també en funció que arribi la sentència definitiva.

“Al marge de les consideracions que calgui fer quan haguem pogut estudiar el detall de la sentència –insisteixo en aquest aspecte–, el que sí que ja hi ha són evidències clares, en aquests moments, que ens permeten fer-ne una primera valoració.

“I el fet que el Tribunal Constitucional retalli i reinterpreti el que havien pactat les Corts de l'estat i el Parlament de Catalunya, i que el poble català havia aprovat en referèndum, és un cop que desacredita el mateix sistema institucional de l'estat espanyol.

“Jo ho vaig dir fa anys, ho he anat mantenint al llarg de tot aquest temps i avui ho repeteixo amb tota la convicció: aquesta sentència provoca una crisi d'estat.

“Per què? Doncs, hi han dos motius fonamentals. El primer, perquè es trenca un pacte. L'estatut era un pacte que havien establert els representants del poble de Catalunya, per mitjà del Parlament de Catalunya, els diputats electes al Parlament de Catalunya, amb els representants del poble d'Espanya, per mitjà dels diputats de les Corts generals. I aquest pacte havia estat referendat.

“Per tant, primera qüestió: es trenca el pacte, i això per nosaltres és greu.

“Segona qüestió: aquest pacte és referendat pel poble en un referèndum. Per tant, en aquest moment s'està ignorant la voluntat de la ciutadania catalana expressada en referèndum, i fem un pas més per trencar aquesta confiança que la ciutadania diposita en el sistema institucional.

“Per aquests dos motius, penso que podem parlar de crisi d'estat.

“Davant de tot això, davant del conflicte generat per aquesta sentència –insisteixo que fa falta la sentència i que, per tant, l'anàlisi més detallada l'haurèm de fer quan la tinguem–, com a president del Parlament, vull demanar tant als grups parlamentaris com a la societat catalana que la resposta a l'actual situació es basi en tres aspectes.

“Primer: defensar la dignitat de les institucions catalanes i del conjunt de la nostra nació. Si acceptem resignadament que el pacte polític amb les Corts de l'estat quedi en fals, i que el vot en referèndum quedi en fals, el que estem traint és la nostra condició de representants del poble de Catalunya. Per tant, qualsevol resposta ha d'expressar de manera clara i ferma que el poble català exigeix respecte a la seva voluntat d'autogovern i a la seva condició de nació. La nostra dignitat nacional no està en joc.

“Segon: unitat. Qualsevol opció passa per sumar el major nombre possible de forces en la resposta. Hem de fer evident que compartim la voluntat de defensar els interessos de catalanes i catalans amb una unitat com la que es va aconseguir quan es va aprovar l'estatut, el 30 de setembre de 2005, i que va comptar amb el suport del 90 per cent de les diputades i els diputats de la nostra cambra. Allò ens feia forts. Després perdem aquesta unitat i amb la pèrdua de la unitat arriben les retallades. Ara és el moment de tornar a sumar, de tornar a demostrar que som, políticament, una nació, i que som una nació capaç d'aparcar diferències partidistes per defensar els interessos comuns del nostre poble.

“Tercer: el dret de decidir què volem ser. La sentència del Constitucional pretén restringir la nostra identitat, la nostra capacitat democràtica de decidir el que som i el que volem ser. Cap estat no és lliure si no accepta la llibertat dels pobles que el componen per decidir democràticament el seu futur. I el Tribunal Constitucional amb la seva sentència ha donat un cop de porta autonòmica, ha pretès decidir per nosaltres, imposar-nos la seva interpretació. Quan el poble de Catalunya aprova en referèndum l'estatut està exercint el dret de decidir, està decidint quin futur vol, i això és el que s'està qüestionant en aquests moments.

“Acabo aquesta compareixença i aquesta intervenció amb una cita del president Macià, que, com vostès imaginaran, no ha fet ara, és dels anys trenta, però la llegeixo fil per randa. Deia el president Macià en un moment crucial també de la nostra història: “Si ve la més petita retallada de l'estatut de Catalunya, l'hem de defensar com sigui, perquè a la que deixem tocar un fil de roba de la llibertat de Catalunya, de mica en mica l'anirem perdent tota, i hauran estat inútils tots els esforços de tantes generacions per arribar a l'estatut que tenim avui, i a aquest Parlament i a aquest govern de Catalunya.”

“El president Macià ho deia els anys trenta. Per tant, avui, recordant Macià, remarquem que no deixarem que toquin cap fil de la llibertat de Catalunya.

“I fins aquí la declaració del president del Parlament.”